

Ide af Ministeriet at tænke sig, at det skulde være en politisk Sammenslutning. Det er dog jo aabenbart, at de have gjort det alene, fordi de troede dermed at fremme det Lovforslag, som de vare interesserede i, altsaa af økonomiske Grunde; men ikke desto mindre er dette Forhør som sagt blevet afholdt. Nu skal jeg ikke opholde mig videre ved Sagen, da den højtærede Krigsminister jo har oplyst, at de vedkommende Underofficerer ikke komme under Tiltale, og at der ikke sker dem nogen Overlast. Derfor er det jo i det hele taget ikke værd at opholde sig ret meget ved det, men det er sikkert nok, at det gør et underligt Indtryk paa ikke-militære og vel ogsaa paa Underofficererne selv, at fordi de benytte den samme Ret, som i de sidste Aar andre Statsborgere have benyttet, skulde de straks tiltales, skal der holdes Krigsforhør, skulle de eksamineres om, hvorvidt de have været med til en politisk Sammenslutning, hvad de sikkert aldrig have tænkt paa, og udsættes for den Angst at stilles for en Krigsret og maaske fradømmes deres militære Stilling, og hvad anden Skade og Molest det nu kunde medføre.

Som sagt, jeg skal ikke opholde mig videre ved denne Sag, men gøre en anden Bemærkning til den højtærede Minister. Han sagde ved 2den Behandling og gentog det nu, at paa Grund af de særegne Forhold kunde han tage mod det Budget, vi vedtog ved anden Behandling. Nu gaar jeg ud fra, at naar Ministeren siger, at han kan tage mod Budgettet, vil han ogsaa holde sig til det, og det kunde aldrig falde mig ind at nære nogen Tvivl i saa Henseende, hvis det modsatte ikke havde været Tilfældet i Fjor. Da sagde den højtærede Minister ogsaa, at han tog imod det Budget, Rigsdagen voterede ham, men ikke desto mindre gik han uden for Budgettet i Sommerens Løb. Jeg gaar nu ud fra, at dette ikke finder Sted til Sommer, men da det er det samme Ministerium, kan man jo ikke være sikker derpaa, og det vilde derfor være mere beroligende, om den højtærede Minister sagde, at han ogsaa vilde holde sig til dette Budget og ikke begynde paa den Slags Foranstaltninger, som han var med til sidste Sommer.

Om Bevillingen paa de 10,000 Kr. har jeg nogle faa Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) vilde ikke være med til denne Bevilling, fordi der ved en saadan Fæst blev talt og sunget en hel Del, fordi der blev talt om Krigsminder og sunget Krigssange. Ja, det gør der maaske nok. I alt Fald bliver der talt og sunget en Del; hvorom ved man ikke bestemt endnu, før Fæsten er afholdt. Men jeg gør opmærksom paa, at hvad enten vi give de 10,000 Kr. eller ikke, bliver Fæsten alligevel afholdt, og der bliver alligevel talt og sunget, og jeg antager, at Indholdet af Talerne væsentlig vil være det samme og Sangene ogsaa; men naar vi give de 10,000 Kr., opnaa vi, at de 3,000 Veteraner komme med alle sammen, og det komme de sikkert ikke, hvis Pengene ikke blive bevilgede. Vi opnaa, de komme med og faa et Par glade Dage. Der er spurgt, hvad de 10,000 Kr. skulde bruges til. Det er for Finansudvalget gennem det Andragende, der har foreligget, oplyst, at de 10,000 Kr. skulde tilsammen med de 9,000 Kr., som allerede ere bevilgede fra anden Side plus, hvad der kan fremkomme som Indtægt af Fæsten, anvendes til at skaffe disse 3,000 Veteraner frit Ophold i de Dage, de skulle være der, samt Beværtning, og ved Beværtning forstaar jeg — og saaledes forstaar jeg ogsaa Andragendet — at det er Beværtning ikke alene med Punch, men ogsaa med den nødtørftige Mad og Drikke. Nu tror jeg ikke, man ved denne Løjlighed skal tale saa højt om Skræk for Krig og Krigsminder. Vi skulle dog huske paa, hvad det var, der passerede for 50 Aar siden. Det var, at det danske Folk jagede en Fløk Oprørere ud af deres eget Land og viste, at vi vare Herrer i vort eget Hus, og det var det, som de 3,000 Veteraner vare med til. Jeg tror ikke, man skal prøve paa at nedsætte den Bedrift, der den Gang blev udført. Det er ikke rigtigt, thi det er ikke alene Synd mod dem, der deltog deri, men det er ogsaa Synd mod de Kendsgerninger, der da vare fremme. Og saa vil jeg med det samme sige, at den Stemning, der da var oppe i det danske Folk og ikke mindst hos Menigmand, var en for Menigmand ganske ny Stemning; det var